

DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță
Iurie Bejenaru, Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Haret Andrei,

în pricina civilă a Societății cu Răspundere Limitată „Compromis”, în proces de insolabilitate,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, prin care a fost validată poprirea cu încasarea datoriei din contul lui Haret Andrei,

c o n s t a t ă

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014 a fost intentată procedura de insolabilitate în privința SRL „Compromis”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 a fost desemnat în calitate de administrator al insolabilității Bostan Nicolae.

La 27 iunie 2016, administratorul insolabilității SRL „Compromis”, Bostan Nicolae, a depus cerere împotriva terțului poprit Haret Andrei cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei.

În motivarea cererii, administratorul insolabilității a indicat că terțul Haret Andrei are față de debitorul insolubil SRL „Compromis”, în proces de insolabilitate o datorie restantă în sumă de 1879,19 euro formată în rezultatul diferenței de suprafață dintre suprafața înregistrată la OCT și suprafața contractuală procurată a apartamentului 17 din str. Sf. Nicolae 35, or. Codru mun. Chișinău.

Susține că la 26 mai 2016 a expediat în adresa terțului poprit Haret Andrei somația nr. 302 prin care i-a adus la cunoștință despre înființarea popririi, solicitând ca în termen de 5 zile să achite la contul de acumulare a lichidatorului suma datorată, însă până în prezent aceasta nu a fost virată.

Solicită administratorul insolabilității SRL „Compromis”, Bostan Nicolae, în temeiul art. 126 din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, validarea popririi și încasarea din contul lui Haret Andrei în beneficiul debitorului SRL „Compromis” a datoriei în sumă de 1879, 19 euro.

Pe parcursul examinării pricinii Bostan Nicolae și-a modificat cerințele, solicitând încasarea din contul lui Haret Andrei în beneficiul debitorului SRL „Compromis” a datoriei în sumă de 369, 59 euro.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016 a fost validată poprirea în privința terțului poprit și încasată de la Haret Andrei în beneficiul SRL „Compromis”, în proces de insolvabilitate, datoria în sumă de 369, 59 euro.

La 02 noiembrie 2016, Haret Andrei a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii recurate cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat ilegalitatea hotărârii instanței de insolvabilitate ca emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Indică Haret Andrei că pretenția administratorului Bostan Nicolae de a recalcula prețul achitat pentru bunul imobil în cauză este total neîntemeiată și ilegală, deoarece conform contractului de investiții încheiat la 10 iunie 2011 suma de 28 000 euro constituie prețul imobilului, dar nu rezultă din prețul unui metru pătrat al acestui imobil.

Mai mult ca atât, susține recurentul că bunul imobil în cauză a fost vândut unui terț, la moment dânsul ne mai fiind proprietarul acestuia.

Potrivit art. 8 alin. (1) Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Materialele cauzei atestă faptul că, copia hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016 a fost expediată în adresa lui Haret Andrei la 30 septembrie 2016 (f.d. 29) nefiind recepționată de acesta, însă din materialele dosarului rezultă că recurentul a făcut cunoștință cu hotărârea recurată la 19 octombrie 2016 (f.d. 29).

În circumstanțele relevate, recursul declarat la 02 noiembrie 2016 de către Haret Andrei se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 22 noiembrie 2016, în adresa administratorului insolvabilității SRL „Compromis”, Bostan Nicolae, a fost expediată copia recursului declarat de Haret Andrei cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul și nu a prezentat referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursurile date se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Haret Andrei urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016 și restituirea pricinii spre rejudecare în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 238 alin. (2) CPC, completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

Iar prevederile art. 239 CPC stipulează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2014 a fost intentată procedura de insolvență în privința SRL „Compromis”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 a fost desemnată în calitate de administrator al insolvenței Bostan Nicolae.

La 27 iunie 2016, administratorul insolvenței SRL „Compromis”, Bostan Nicolae, a depus cerere împotriva terțului poprit Haret Andrei cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei în mărime de 1879, 19 euro ce constituie prețul diferenței de suprafață a ap. 17 situat pe str. Sf. Nicolae 35, or. Codru mun. Chișinău în mărime de 3 m².

Pe parcursul examinării pricinii Bostan Nicolae și-a modificat cerințele, solicitând încasarea din contul lui Haret Andrei în beneficiul debitorului SRL „Compromis” a datoriei în sumă de 369, 59 euro ce constituie prețul diferenței de suprafață de 0, 59 m², nemotivându-și nici într-un fel această cerință.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016 a fost validată poprirea în privința terțului poprit și încasată de la Haret Andrei în beneficiul SRL „Compromis”, în proces de insolvență, datoria în sumă de 369, 59 euro.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că administratorul insolvenței SRL „Compromis” în urma verificării actelor de gestiune ale întreprinderii a constatat că conform contractului nr. B0501/06011 din 10 iunie 2011 terțul poprit Haret Andrei a dobândit bunul imobil sub formă de apartament la prețul de 28 000 euro pentru 44,7 m², pe când diferența suprafața de facto înregistrată la OCT de 49, 7 m² ce constituie excedența de 3m², ținând cont de faptul că potrivit pct. 4.5 din contractul încheiat de părți părțile nu pot cere compensație în cazul depistării în urma măsurilor OCT a diferenței de suprafață între măsurile de proiect și măsurile de facto pentru suprafața totală de (+/-) 2 m².

De asemenea, intimatul-reclamant în ședința de judecată din 20 septembrie 2016 a susținut cererea de modificare a cerințelor prin care a solicitat datoria în sumă de 369,58 euro, indicând că diferența dintre suprafața înregistrată la OCT și suprafața contractuală procurată constituie 0, 59 m².

Totodată, instanța de recurs constată că la materialele cauzei nu se conțin date care să ateste de unde s-a luat această diferență de suprafață, unicul suport probator prezent la dosar fiind informația din 20 septembrie 2016 extrasă din registrul

bunurilor imobile de unde rezultă că suprafața apartamentului nr. 17 situat pe str. Sfântul Nicolai 35, or. Codru, mun. Chișinău, înregistrat cu nr. cadastral 0131133.339.02.017 constituie 49, 7 m², iar în contract este 44, 7 m², diferența constituind 3m² fără a lua în calcul diferența de (+/- 2 m²), valoarea estimată a bunului imobil fiind 276 461 lei, ceea ce constituie aproximativ 14000 euro, iar prețul stabilit prin contract fiind 28 000 euro (f.d. 18).

Potrivit unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz c. Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei), ceea ce la cazul prezentei spețe este lipsă.

Însă, la caz, Curtea de Apel Chișinău pronunțând decizia din 20 septembrie 2016 a omis să satisfacă standardele procedurale relevante referitoare la conținutul actului judecătoresc, examinând pricina cu încălcarea normelor de drept procedural.

Date fiind cele relevate, se constată cu certitudine că instanța de apel a soluționat pricina prin emiterea unei hotărâri superficiale, recurentului Haret Andrei i-a fost încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil, garantat de art. 6 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, prerogativă care prezumă dreptul la o hotărâre motivată, instanța judecătorească fiind obligată a se expune asupra tuturor pretențiilor invocate de către acesta.

Or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat acțiunea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994).

Instanța de recurs reiterează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivate. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție este în imposibilitate de a verifica circumstanțele invocate de către recurentul Haret Andrei în cererea de recurs, care sunt importante pentru justa soluționare a pricinii, motiv din care conchide asupra remiterii pricinii spre rejudecare.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de recurs se află în imposibilitatea de a corecta respectiva omisiune la examinarea cauzei în

ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, a admite recursul declarat de către Haret Andrei, a casa integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016 cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de insolvabilitate urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o hotărâre legală și întemeiată, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Haret Andrei.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2016, Societății cu Răspundere Limitată „Compromis”, în proces de insolvabilitate, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu